N°. 265. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DONDERDAG 8 NOVEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 65.) BESLUIT van den 31sten October 1860, *houdende vernietiging van een besluit van den gemeenteraad van Leersum.*

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op het rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 10den October 1860, n°. 132, 2de afdeeling, ten geleide van een voorstel van Gedeputeerde Staten van *Utrecht* tot vernietiging van een besluit van den gemeenteraad van *Leersum*, van 6 September 1859;

Overwegende, dat dit raadsbesluit strekt tot afwijzing van het verzoek van ingezetenen dier gemeente, wonende in de afdeeling *Darthuizen*, om de gemeenteheiden op gelijke wijze als de overige ingezetenen van *Leersum*, niet wonende in evengenoemde afdeeling, te mogen beweiden en gebruiken;

dat bij art. 3 der wet van 13 Junij 1857 (*Staatsblad* n°. 72), tot vereeniging der gemeenten *Leersum* en *Darthuizen*, is bepaald, dat alle bezittingen en lasten der beide gemeenten geheel ten voor- en nadeele der vereeniging komen, zoodat de ingezetenen van *Darthuizen* met regt gelijke aanspraak maken op de bedoelde gemeenteheiden als de ingezetenen van het voormalig *Leersum*;

dat wel de maire zich in dezen beroepen heeft op art. 130, alinea 3 der gemeentewet, doch ten onregte;

dat het immers hier niet geldt gemeente-eigendom, waaruit de inwoners van het voormalig *Leersum* in den zin dier wetsbepaling vruchten in natura trokken, maar dat, gelijk uit de door het gemeentebestuur gedane verkoopen en verhuringen van gemeenteheiden en de aanwijzingen, van zijnentwege gedaan, van bepaalde stukken voor het steken van plaggen, blijkt, de ingezetenen zelven geen regt op de bedoelde gronden hadden;

dat bovendien de bepalingen van art. 130 der gemeentewet, als alleen de regelen stellende, die de wetgever bij vereeniging van gemeenten te volgen heeft, maar niet zelve de vereeniging regelende, in dezen niet regtstreeks van toepassing kunnen zijn;

dat de wet van 13 Junij 1857 (*Staatsblad* n°. 72), tot vereeniging der gemeenten *Darthuizen* en *Leersum* geene bepaling inhoudt, overeenkomende met art. 130, 3de lid, der gemeentewet, waaruit volgt, dat de wetgever het bedoelde regt van de ingezetenen der afdeeling *Leersum* niet heeft erkend, te meer daar hij zoodanig regt bij andere vereenigingen, zoo als bij die vastgesteld bij de wetten van 13 April 1854 (*Staatsblad* n°. 30 en 31), uitdrukkelijk heeft gehandhaafd;

dat alzoo het bedoelde raadsbesluit strijdig te achten is met de wet;

Gelet op art. 153 der gemeentewet;

Den Raad van State gehoord, advies van den 19den October jl., n°. 11;

Gezien het nader rapport van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 29sten October 1860, n°. 235, 2de afd.,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Het besluit van den gemeenteraad van *Leersum*, van 6 September 1859, te vernietigen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 31sten October 1860.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

S. van Heemstra.

Uitgegeven den zesden November 1860.

De Directeur van het Kabinet des Konings,

de Kock.

Bij Koninklijk besluit van den 1sten November 1860, n°. 59, is aan den gewezen portier in het huis van militaire detentie te Leiden, *D. Quakernaadt*, verleend een pensioen ten laste van den Staat van f 360 's jaars, en zulks op grond van artt. 3, 43 en 47 der wet betreffende de burgerlijke pensioenen, van den 9den Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24), gewijzigd bij die van den 3den Mei 1851 (*Staatsblad* n°. 49).

Sedert de laatst gedane bekendmaking (*Staats-courant* van den 2den en 3den September 1860) zijn door de belanghebbenden geligt de volgende door Zijne Majesteit verleende octrooijen:

een in dato 26 Januarij 1859, voor den tijd van tien jaren verleend aan Ch. Desnos Gardissal, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij L. J. Vonk, solliciteur te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen aan gazbekken;

een in dato 11 Februarij 1859, voor den tijd van tien jaren verleend aan J. Robb, woonachtig en domicilium als voren, op de invoering van verbeteringen aan de voortstuwende deelen van schepen;

een in dato 14 Februarij 1859, voor den tijd van vijftien jaren, gerekend van den 30sten December 1858, verleend aan H. W. Wimshurst en F. Trueman, woonachtig te Londen, domicilium gekozen hebbende bij (nu wijlen) J. J. van Dort, solliciteur te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen in het vervaardigen van metalen platen;

een in dato 6 Maart 1859, voor den tijd van tien jaren verleend aan A. Légéon, F. B. Pironnet, woonachtig te Mans in Frankrijk, domicilium gekozen hebbende bij L. J. Vonk voornoemd, op de invoering van verbeteringen in de bereiding van hout, om het voor bederf te bewaren;

een in dato 6 Maart 1859, voor den tijd van vijftien jaren, gerekend van den 26sten Januarij 1859, verleend aan C. J. P. Desnos Gardissal, woonachtig te Parijs, domicilium als voren, op de invoering van verbeteringen aan weeftoestellen voor het weven van gebloemde stoffen, onder aanwending van het electro-magnetismus;

een in dato 27 Augustus 1859, voor den tijd van vijftien jaren, gerekend van den 21sten Junij 1859, verleend J. Simon, woonachtig te Madrid, domicilium gekozen hebbende bij A. F. de Bas, procureur en solliciteur te 's Gravenhage, op de invoering van eene nieuwe compositie, door hem genaamd zeiodelite, dienstig tot verschillende doeleinden;

een in dato 27 Augustus 1859, voor den tijd van tien jaren verleend aan F. A. Testud de Beauregard, woonachtig te Parijs, domicilium gekozen hebbende bij L. J. Vonk voornoemd, op de invoering van verbeteringen aan de zoogenaamde spheroidaal stoomketels, waardoor de nadeelige invloed wordt opgeheven van het koude water, dat op het verhitte metaal stort;

een in dato 9 September 1859, voor den tijd van vijftien jaren verleend aan A. A. Perier, woonachtig te Flavy le Martel, en aan L. A. Possoz, woonachtig te Parijs, domicilium als voren, op de invoering van verbeterde toestellen, dienende tot het fabriceren en raffineren van suiker;

een in dato 10 September 1859, voor den tijd van vijf jaren verleend aan C. Schleicher, woonachtig te Bellevallée bij Aken, domicilium als voren, op de invoering van een werktuig om de punten te slijpen aan naalden, spelden enz.;

een in dato 8 October 1859, voor den tijd van vijftien jaren gerekend van den 23sten December 1858, verleend aan W. Ralston, woonachtig te Manchester, domicilium gekozen hebbende bij J. J. van Dort voornoemd, op de invoering van een verbeterd werktuig om geweven stoffen te glanzen en op te werken;

een in dato 28 October 1859, voor den tijd van tien jaren, verleend aan John. W. Banner, woonachtig te Londen, domicilium gekozen hebbende bij mr. J. de Bas Jzn., notaris te 's Gravenhage, op de invoering van een werktuig om volgeladen zakken of andere lasten te wegen en te ligten;

een in dato 3 Junij 1860, voor den tijd van vijf jaren verleend aan A. Vopel, woonachtig te Maubeuge, domicilium gekozen hebbende bij E. Clermont te Maastricht, op de invoering van verbeteringen aan roosters voor vuurhaarden, waardoor de verbranding geregeld en brandstof bespaard wordt;

een in dato 29 Junij 1860, voor den tijd van vijftien jaren verleend aan F. Haeck, woonachtig te Schaerbeke bij Brussel, domicilium gekozen hebbende bij J. H. Gaade, solliciteur te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen aan toestellen, dienende tot afkoeling van vloeistoffen en gazzen;

een in dato 10 Augustus 1860, voor den tijd van vijf jaren verleend aan G. Bower, woonachtig te St. Neotts in Groot-Britannie, domicilium gekozen hebbende bij J. G. Jäger, notaris te Amsterdam, op de invoering van verbeteringen in de toestellen tot het maken van lichtgaz;

een in dato 24 Augustus 1860, voor den tijd van vijf jaren verleend aan L. Augs. Muller, woonachtig te Antwerpen, domicilium gekozen bij Breitenstein en Then Bergh, kooplieden te Amsterdam, op de invoering van verbeteringen in de behandeling van vetstoffen, zoowel betrekking hebbende op de scheikundige bewerking als op verschillende mechanische inrigtingen en toestellen;

een in dato 16 September 1860, voor den tijd van vijf jaren verleend aan A. Hulscher te Arnhem en H. Breukink te Doesburg, op de uitvinding van een stoomcondensor, werkende zonder luchtpomp;

een in dato 28 September 1860, voor den tijd van tien jaren verleend aan N. D. van Heukelom, woonachtig te Ubbergen, op de uitvinding van onderscheidene toestellen en werktuigen, dienende tot het vormen van steenen, inlandsche keijen, tegels, pannen en andere bouwmaterialen;

een in dato 2 October 1860, voor den tijd van vijf jaren verleend aan E. Bispinck te Amsterdam, op de uitvinding van een toestel, dienende tot het gelijkmatig opwinden op kaartjes van naaigarens.

MINISTERIE VAN KOLONIEN.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien, brengt bij deze ter algemeene kennis:

dat het den Koning behaagd heeft bij het ondervolgend besluit van

27 October jl., n°. 68, eene nieuwe regeling vast te stellen omtrent de voorwaarden der toelating in Nederlandsch Indie van Nederlanders, andere Europeanen en daarmede gelijkgestelde personen;

dat het tijdstip, waarop die nieuwe regeling in werking treedt, volgens art. 17 der bedoelde verordening, door den Gouverneur-Generaal zal worden bepaald, zoodat degenen, die inmiddels in Nederlandsch Indie aankomen, nog aan de tot dus ver bestaande bepalingen zullen moeten voldoen;

doch dat reeds van stonde aan tot verkrijging van een paspoort bij het Departement van Kolonien geen borgtogt meer zal behoeven te worden overgelegd.

De Minister voornoemd,
ROCHUSSEN.

---

27 Oct. 1860, n°. 68. — WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Staat, Minister van Kolonien, van den 18den September 1860, lit. H, n°. 18;

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is te herzien de bestaande bepalingen omtrent de toelating in Nederlandsch Indie van Nederlanders, andere Europeanen en daarmede gelijkgestelde personen;

Gelet op art. 105, tweede lid, van het Reglement op het beleid der regering van Nederlandsch Indie, vastgesteld bij de wet van 2 September 1854 (*Staatsblad* n°. 129);

Den Raad van State gehoord (advies van den 19den October 1860, n°. 3);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister, van 25 October 1860, lit. H, n°. 27,

Hebben goedgevonden en verstaan:

Art. 1. Nederlanders, andere Europeanen en daarmede gelijkgestelde personen, geene ingezetenen van Nederlandsch Indie zijnde, worden bij hunne aankomst aldaar aanvankelijk toegelaten in de voor den algemeenen handel geopende havens, op den voet in de vijf volgende artikelen bepaald.

Art. 2. De aanvankelijke toelating geschiedt door of wege het hoofd van het plaatselijk bestuur, op een regelmatig paspoort, afgegeven of geviseerd door of van wege den Minister van Kolonien of door een Nederlandschen diplomatieken of consulairen agent.

Art. 3. Ook het bezit van andere geleibrieven kan de toelating wettigen, mits er uit blijke wie de houder is en van waar en met welk doel hij in Nederlandsch Indie komt.

Art. 4. Zelfs kunnen de nieuw aangekomenen worden toegelaten op eenvoudige aanmelding van hunne personen, met opgave wie zij zijn en van waar en met welk doel zij in Nederlandsch Indie komen.

In dit geval kan gevorderd worden een bewijs van bekendheid, door twee ter goeder naam staande ingezetenen van Nederlandsch Indie geteekend.

Art. 5. Tot bewijs der aanvankelijke toelating wordt aan den nieuw aangekomene, zoo hij het verlangt, eene toelatingskaart uitgereikt.

Art. 6. De toelatingskaarten en de daarmede gelijkstaande mondelinge toelating zijn geldig voor den tijd van zes maanden.

Art. 7. Tot langer verblijf wordt, behoudens het bepaalde bij art. 13, vereischt eene schriftelijke vergunning tot inwoning, te verleenen op Java en Madura door den Gouverneur-Generaal, elders door den hoogsten gewestelijken gezaghebber.

Art. 8. Tot bekoming eener vergunning tot inwoning wordt van den belanghebbende gevorderd:

1°. dat hij voldoe of voldaan hebbe aan de vereischten bij een der artt. 2, 3 of 4 gesteld;

2°. *a.* dat hij ten genoegen van den hoogsten gewestelijken gezaghebber hebbe doen blijken genoegzame middelen van bestaan te bezitten of door werkzaamheid te kunnen verkrijgen;

dan wel

b. dat hij overlegge een borgtogt van twee ter goeder naam staande ingezetenen van Nederlandsch Indie voor de kosten, die zijn verblijf in Nederlandsch Indie of zijne terugzending wegens onvermogen, te eeniger tijd binnen de drie jaren na zijne aankomst, aan het Gouvernement mogt veroorzaken, *of*, zoo hij een Nederlander is, een bewijs van den Minister van Kolonien dat in Nederland een borgtogt van gelijke strekking is gesteld.

Is de belanghebbende een Nederlander, dan wordt bovendien gevorderd dat hij aantoone voldaan te hebben aan zijne verpligtingen omtrent de nationale militie of daarvoor borgtogt te hebben gesteld.

Art. 9. Op eenvoudige aanmelding van hunne personen worden tot inwoning toegelaten:

a. personen van 's Rijks wege naar Nederlandsch Indie gezonden;

b. personen die, na eervol ontslag uit 's lands dienst in Nederlandsch Indie, aldaar wenschen gevestigd te blijven;

ontslagen militairen beneden den rang van officier zijn gehouden te voldoen aan de vereischten bij het voorgaand artikel gesteld;

c. vrouwen die hare echtgenooten vergezellen;

d. vrouwen die hare ouders, zonen of broeders vergezellen;

e. minderjarigen die hunne ouders of voogden vergezellen of wier ouders of voogden in Nederlandsch Indie verblijf houden;

f. personen in Nederlandsch Indie geboren uit ouders aldaar gevestigd, mits zij niet langer dan zeven jaren van daar afwezig zijn geweest, of bij langere afwezigheid vóór het voleindigen van hun 24ste jaar aldaar terugkeeren. Zoo zij in Nederland gevestigd zijn geweest, en niet tot de onder let. *e* vermelde personen behooren, wordt gevorderd dat zij aantoonen voldaan te hebben aan hunne verpligtingen omtrent de nationale militie;

g. personen door of van wege den Koning erkend als consul-generaal, consul, vice-consul of consulair agent in Nederlandsch Indie van eene vreemde mogendheid, alsmede hunne gezinnen.

De onder lett. *a*, *c* en *e* vermelde personen, alsmede die onder lett. *b* vermeld, met uitzondering van ontslagen militairen beneden den rang van officier, behoeven zelfs geene schriftelijke vergunning van den Gouverneur-Generaal of den hoogsten gewestelijken gezaghebber.

Voor consuls-generaal, consuls, vice-consuls en consulaire agenten geldt als zoodanig de mede-onderteekening van hun exequatur of de goedkeuring van hunne benoeming door den Gouverneur-Generaal.

Art. 10. De vergunningen tot inwoning aan Nederlanders verleend geven, behoudens de bijzondere bepalingen ten aanzien der residentien Djokjokarta, Soerakarta en Madura, de bevoegdheid om zich te vestigen overal waar een gouverneur, resident of adsistent-resident gevestigd is.

Tot vestiging elders wordt eene nadere vergunning van den hoogsten gewestelijken gezaghebber vereischt, tenzij de Gouverneur-Generaal zelf die vergunning verleene.

Art. 11. De vergunningen tot inwoning aan vreemdelingen verleend geven de bevoegdheid om zich in alle voor den algemeenen handel geopende havens te vestigen.

Tot vestiging elders wordt eene nadere vergunning van den Gouverneur-Generaal vereischt.

Die nadere vergunningen kunnen, in het belang der openbare rust en orde, ten allen tijde, door hem worden ingetrokken. Van het verleenen en van het intrekken derzelve doet hij jaarlijks verslag aan den Minister van Kolonien.

Art. 12. Behoudens het bepaalde in het derde lid van het voorgaand artikel en behoudens het geval van aanvrage om uitlevering van een vreemdeling, ter zake van desertie of ander misdrijf, kunnen vergunningen tot inwoning alleen worden ingetrokken in de gevallen en op de wijze vermeld bij de artt. 45 en 46 van het Reglement op het beleid der regering van Nederlandsch Indie.

Art. 13. Personen in Nederlandsch Indie aankomende met het doel om er te reizen kunnen daartoe vergunning bekomen, op Java en Madura van den Gouverneur-Generaal, elders van den hoogsten gewestelijken gezaghebber, mits zij voldoen of voldaan hebben aan de vereischten bij een der artt. 2, 3 of 4 gesteld.

Die vergunningen zijn geldig voor den tijd van zes maanden en kunnen verlengd worden.

Zij kunnen in het belang der openbare rust en orde, ten allen tijde, door den Gouverneur-Generaal worden ingetrokken.

De hoofden van plaatselijk bestuur in de voor den grooten handel geopende havens zijn bevoegd aan nieuw aangekomenen voorloopige vergunningen tot reizen uit te reiken. Deze zijn geldig voor den tijd van hoogstens ééne maand.

Art. 14. Wanneer de in art. 1 bedoelde personen de aanvankelijke toelating of de vergunning tot inwoning of tot reizen niet kunnen bekomen, of wanneer de verlenging wordt geweigerd, zijn zij gehouden Nederlandsch Indie te verlaten.

Art. 15. Het zegelregt van de vergunningen tot inwoning en tot reizen bedraagt één gulden.

De toelatingskaarten, de nadere vergunningen vermeld in de artt. 10 en 11 en de voorloopige vergunningen tot reizen worden kosteloos uitgereikt.

Art. 16. Bij het in werking treden dezer verordening vervallen alle vroegere, hierbij niet gehandhaafde bepalingen omtrent de toelating in Nederlandsch Indie van Nederlanders, andere Europeanen en daarmede gelijkgestelde personen.

Zij die, krachtens die vroegere verordeningen, zijn toegelaten, behouden niettemin de daaruit voortvloeijende bevoegdheid.

De toelating van Nederlanders of vreemdelingen in die gedeelten van Nederlandsch Indie, waar het regt van zelfbestuur aan de inlandsche vorsten en volken is gelaten, wordt, waar zij, volgens de thans voor die gedeelten geldende regels, was vrijgelaten, door de tegenwoordige verordening niet beperkt.

Art. 17. De Gouverneur-Generaal regelt wat tot uitvoering dezer verordening vereischt wordt, en bepaalt het tijdstip waarop zij in werking treedt.

Onze Minister van Staat, Minister van Kolonien, is belast met de uitvoering van dit Ons besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 27sten October 1860.

WILLEM.

De Minister van Staat, Minister van Kolonien,
ROCHUSSEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

In ons voorlaatste nommer is de inhoud medegedeeld van eene depêche van lord John Russell, waarin het Engelsche gouvernement de jongste stappen van Sardinie, welke door de andere groote mogendheden berispt zijn, goedkeurt en zich onbewimpeld met het revolutionaire beginsel vereenigt. Dit stuk schijnt in Engeland bij het publiek veel bijval te vinden. Doch sommige oppositiebladen en ook de *Times* zeggen dat het niet overeenstemt met de bekende depêche van lord John Russell van 31 Augustus jl., waarin hij aan Sardinie dringend en schier dreigend ontried eenen aanval op Venetie te doen. »Het voorbeeld van Willem III en de leer van Vattel — zegt de *Times* — worden in de jongste van de twee depêches aangehaald om te bewijzen dat de bevolking van zuidelijk Italie het regt heeft hare regering omver te werpen en daarin door Sardinie gewapender hand mag worden bijgestaan; maar wij zouden gaarne willen vernemen, waarom dat voorbeeld en die leer niet even zeer op Venetie toepasselijk zijn als op Napels, en hoe wij die bewijsgronden in het eene geval zoo nadrukkelijk kunnen wraken en in het andere zoo stout kunnen aanvoeren." Dezelfde opmerking wordt door het Parijsche *Journal des Débats* gemaakt. Doch de ministeriele *Morning Post* schenkt aan de depêche ongemengden bijval. »Zij is — zegt dat blad in zijn nommer van eergisteren — verre de gewigtigste verklaring, welke nog betreffende Engelands staatkunde in de Italiaansche aangelegenheden aan de wereld gegeven is. Haar gewigt ligt echter niet in de nieuwheid der ontwikkelde beginselen noch in de aanwijzing hunner eenzelvigheid met die waarop de grootheid en vrijheid van ons eigen land gebouwd zijn. De ontwikkelde beginselen en de aangevoerde feiten zijn ons allen genoegzaam bekend; doch zij worden nu verkondigd met het oog, niet op het lot van eenig klein hertogdom, maar op de vorming van eenen grooten Europeschen staat, welks bestaan wezenlijke wijziging in de onderlinge betrekking van alle andere mogendheden zal brengen. Wie ook kleingeestige afgunst voede, Engeland rigt hier bij monde van zijnen grijzen staatsman aan het Italie der Italianen welkomstgroeten en bijvalskreten. Engeland boogt op zijne vrije staatsinstellingen, maar het vergeet niet, dat er tot derzelver vestiging eeuwen tijds noodig zijn geweest; het koestert geen onedelmoedig en laaghartig wantrouwen; en alzoo vereenigt het zich van harte met de edele en voor ieder Italiaansch hart zoo verblijdende woorden, waarmede de depêche besloten wordt: »Harer »Majesteits gouvernement ziet geenen genoegzamen grond voor de scherpe »berisping, door Oostenrijk, Frankrijk, Pruissen en Rusland over »de daden van den Koning van Sardinie uitgesproken; het vestigt liever

» zijn oog op het verblijdende schouwspel van een volk, hetwelk het » gebouw zijner vrijheid optrekt en zijne onafhankelijkheid vestigt » onder Europa's bijval en heilwenschen.""

Men denkt, zegt de *Globe*, een ministerieel dagblad van Londen, dat de gezanten van Rusland, Oostenrijk, Frankrijk enz. niet met lord John Russell willen aanzitten aan het gastmaal, hetwelk den 9den dezer door den nieuwen lord-meyer van Londen naar gewoonte op het stadhuis gegeven zal worden; de jongste depêche van lord John betreffende Italie's aangelegenheden moet hen genoopt hebben om de uitnoodiging af te wijzen.

— Uit omstandige berigten van de in Augustus jl. aan den mond der rivier van Peking voorgevallen wapenfeiten blijkt, dat het getrokkene geschut van Armstrong's vinding aldaar aan de Engelsche troepen uitstekend goede diensten heeft gedaan. De Londensche *Times* staat daarbij in haar nommer van eergisteren stil, en zegt dat die soort van geschut aldaar de beslissende proef heeft doorgestaan en bevonden is in verre dragt, juistheid van rigting, verwoestende uitwerking, gemakkelijke behandeling, kortom in alle opzigten, aan de vereischten volkomen te beantwoorden.

ITALIE.

De Parijsche *Patrie*, wier berigten betreffende Italie veelal uit bijzonder goede bronnen geput zijn, zegt in haar nommer van gisteren: » Terwijl Koning Victor Emanuel met de hoofdmagt van zijn leger over den Garigliano trok en zich naar het middenpunt van 's vijands positien rigtte, was de generaal Sonnaz, die den vorigen dag de rivier nabij haren mond en onder bescherming van het Sardinische eskader was overgetrokken, in aantogt langs de kust en vermeesterde hij het stadje Mola di Gaëta, welks garnizoen, toen het door overmagt te land en ter zee aangevallen werd, bijkans terstond afgetrokken is om zich naar Gaëta, hetwelk op ongeveer acht kilometers van daar gelegen is, te begeven.

» Die tweeledige operatie is volkomen geslaagd. De Napolitanen, op verscheiden punten gelijktijdig aangevallen wordende, zijn in goede orde naar den kant van Trajetto afgetrokken. Men dacht dat zij deze stad niet zouden verdedigen en de Sardiniers in den bergpas van Petrella zouden afwachten; doch de Sardiniers van hunnen kant zonden troepen naar Mola di Gaëta, en deze moesten naar de meer achterwaarts gelegen vallei van Mola trekken, ten einde de Napolitanen buiten communicatie met Gaëta te brengen en hen daardoor tot het ontruimen der positie van Petrella te dwingen. Deze onderscheiden operatien, welke achtereenvolgens zullen plaats grijpen, toonen dat de strijd aan weêrszijde door degelijke en in den oorlog bedreven troepen gevoerd wordt.

» Het Sardinische eskader lag volgens de jongste berigten op eenen kilometer afstands van den ingang der haven van Gaëta ten anker; het hield die haven in het oog, maar zou dezelve niet binnendringen.

» Koning Victor Emanuel moet den 5den dezer met staatsie de hoofdstad Napels binnen getrokken zijn.

» Alvorens Gaëta te bereiken, zullen de troepen van Victor Emanuel denkelijk benoorden den Garigliano onderscheiden gevechten te leveren hebben. Eene zonderlinge omstandigheid van dezen strijd, waarbij alles van den gewonen loop afwijkt, is dat de soldaten van den Koning van Napels, welke hem in het begin van den oorlog, toen zij aan Garibaldi's krijgsvolk gemakkelijk het hoofd konden bieden, allen schenen te willen verlaten, zich weder bij hun vaandel vervoegen en zich fier rondom hunnen jeugdigen souverein scharen naar gelang de sterkte des vijands aangroeit, het gevaar grooter wordt en de Koning vaster voornemens schijnt om met hen de krijgskans te bestaan.

» Indien het Napelsche leger goede aanvoerders heeft en niet weifelt in zijne trouw, kan het, alvorens zich binnen Gaëta te begeven, rondom deze plaats gedurende eenigen tijd den vijand ernstige hinderpalen in den weg leggen; en daarna heeft het de sterke en wel gewapende vesting Gaëta tot wijkplaats. Hierbij komt, dat het van den zeekant niets te vreezen heeft, daar de blokkade door de mogendheden niet is erkend. In zulke omstandigheden moet een goed leger den strijd langen tijd te velde volhouden alvorens zich binnen verschansingen op te sluiten."

— Blijkens de berigten uit Turyn van den 2den dezer was de koers der Sardinische staatsschuldbrieven aan de beurs aldaar sedert eenige dagen rijzend; de vijf percents rente stond op tachtig per cent, dat is hooger dan zij in langen tijd genoteerd geweest was. De Turynsche berigtgever van het Parijsche *Journal des Débats* wijst op die omstandigheid en zegt verder in een schrijven van de boven gemelde dagteekening: » De beduchtheid voor eenen aanval van Oostenrijks zijde verdwijnt hier geheel. Men denkt dat de oorlog tot het volgende voorjaar uitgesteld is; en de Italianen meenen dat zij, zoo langen tijd hebbende om zich toe te rusten, alsdan sterk genoeg zullen zijn om zelven aan Oostenrijk de wet te stellen en zonder eenigen bijstand Venetie te veroveren. Dit is het algemeene gevoelen; daarin deelen zelfs lieden welke met de Italiaansche beweging niet zeer ingenomen zijn. Ik voor mij vrees nog steeds, dat die verwachting veel te gunstig is. De Italianen zijn even dapper als eenig ander volk, welk ook; en er heerscht bij hen onder de verlichte volksklasse veel vaderlandsliefde: doch de groote massa der bevolking van het platte land schijnt onverschillig te zijn; en vooral moet men bedenken dat er weinig tijd overschiet tot het vormen eener reguliere krijgsmagt van zulken aard, als thans vereischt wordt om tegen eenen grooten militairen staat te kunnen kampen.

» Men verwacht veel dienst van de vloot, en aan haar wijdt de heer Cavour veel zorg en werkzaamheid. Hij heeft dat ministerie tot een aanhangsel van het voorzitterschap van den ministerraad gemaakt, ten einde daarop regtstreeks en persoonlijk invloed te kunnen uitoefenen.

» Niettegenstaande dit vertrouwen op hunne eigene kracht willen de Italianen Frankrijk tot bondgenoot houden. Al onze dagbladen melden als eene gewigtige omstandigheid, dat bij de onlangs te Parijs door den Keizer gehouden wapenschouwing de garde *leve Italie!* heeft geroepen. Daargelaten of dit werkelijk is geschied, vind ik het opmerkelijk dat de Italiaansche dagbladen aan die omstandigheid zoo veel gewigt hechten."

Hetzelfde dagblad deelt een schrijven van zijnen Napelschen correspondent van 30 October mede, waarin ook het volgende voorkomt: » Ik heb heden een en ander betreffende Sicilie vernomen van eenen persoon, welke in de gelegenheid is om vrij wel te zien wat er omgaat. Dat groote eiland is thans een tooneel van volslagen wanorde. Het meerendeel der bevolking wil zich niet anders met Sardinie laten vereenigen, dan onder bedingen welke door de Sardiniers niet zouden kunnen worden ingewilligd. Turyn is naar het oordeel van die Sicilianen te ver afgelegen om de hoofdstad van Italie te zijn; zij willen al hunne oude regten en privilegien behouden; zij zouden een afzonderlijk parlement en een zelfstandig bestuur willen hebben, zoodat zij met de Sardiniers niets gemeen hadden dan den Koning en de vertegenwoordigers in het buitenland. Zij willen gaarne eene bijdrage in manschappen en geld tot de algemeene verweringsmiddelen leveren; doch volkomene zamensmelting hunner openbare geldmiddelen met de finantien van Sardinie ligt niet in hunnen wensch. Wat zij verlangen is eigenlijk hetzelfde wat hun door Koning Frans II is aangeboden; deze had als beginsel aangenomen dat de vereeniging der Siciliaansche en der Napelsche kroon op één hoofd zou worden geëerbiedigd, maar dat overigens aan de Sicilianen vrijheid zou worden gegeven om hun lot naar eigen goedvinden te regelen. Een bezoek van Koning Victor Emanuel zou denkelijk eenen heilzamen indruk bij die wufte en hartstogtelijke bevolking maken; en is eenmaal de vereeniging tot stand gebragt, dan zullen de Sardiniers wel zorgen dat zij in stand blijve; want zij zijn vasthoudend."

— Een doorgaans goed onderrigt correspondent, de Turynsche berigtgever van den Parijschen *Constitutionnel*, deelt in een schrijven van den 4den dezer het volgende mede: » Men verwacht hier van uur tot uur berigt van de overgave van Gaëta. Er zijn door Koning Victor Emanuel voorstellen aan zijnen neef Frans II gezonden; en men hoopt dat deze niet verder zal voortgaan met eene verdediging, welke tot niets anders dan nuttelooze bloedvergieting kan leiden.

» Koning Victor Emanuel heeft besloten het overige van dit jaar deels in Napels, en deels op Sicilie door te brengen. Hij zal eerst tegen het begin van het volgende jaar, dat is tegen den tijd waarop het Italiaansche Parlement in Turyn zal vergaderen, hier ter stede terugkomen.

» De heer Cavour maakt zich gereed om zich naar Napels te begeven; na een kort verblijf aldaar zal hij er door den minister van binnenlandsche zaken, den heer Minghetti, vervangen worden."

— Naar de berekening der Turynsche *Opinione* heeft in het koningrijk Napels ruim een vijfde van de geheele bevolking voor de vereeniging met Sardinie gestemd; immers de bevolking van het Napelsche vaste land bedraagt 6,880,000 zielen, en daarvan moet de bevolking der landstreek, welke nog aan het gezag van Koning Frans onderworpen is, ten getale van ruim 400,000 inwoners, worden afgetrokken; van de overigen hebben ruim 1,300,000 voor de vereeniging, en slechts 10,000 daartegen gestemd.

— De heer Pepoli, de commissaris van het Sardinische gouvernement in Umbrie, heeft dezer dagen een besluit genomen en uitgevaardigd, waarbij het burgerlijke huwelijk met de door het Code Napoleon voorgeschreven vormen in die pauselijke provincie wordt ingevoerd. Men weet dat die instelling in Piemont en Lombardye nog niet bestaat.

— Garibaldi heeft te Caserta den 23sten October de volgende beschikking gegeven op een namens de te Napels gevestigde Engelschen gedaan verzoek om in die hoofdstad eene kerk voor de Anglicaansche eeredienst te mogen bouwen: » In zijne erkentelijkheid voor de magtige en edele toegenegenheid der Engelschen, acht de dictator dit eene zeer geringe vergelding voor de vele weldaden, van hen voor Italie's schoone zaak ontvangen. Niet alleen wordt aan menschen, welke denzelfden God als de Italianen aanbidden, vergunning gegeven om binnen de hoofdstad eene kerk te bouwen; maar de Engelschen worden verzocht de kleine plek gronds, vereischt voor het godvruchtige doel, waartoe zij ze wenschen te bezigen, als eene nationale gift aan te nemen."

FRANKRIJK.

Men vleit zich te Parijs met de hoop op eene spoedige en voldoende vereffening van het geschil met China. Volgens de ministeriele *Patrie* verzekeren de jongste depêches uit dat land, dat de commissarissen van het Chinesche gouvernement den 6den September van Peking te Tientsing waren aangekomen om er de onderhandeling met de gevolmagtigden van Engeland en Frankrijk te voeren.

ZWEDEN EN NOORWEGEN.

Den 30sten October jl. is de zitting der Stenden van Zweden, welke meer dan een jaar had geduurd, door den Koning met de gebruikelijke plegtigheden gesloten. In de daarbij gehouden aanspraak zeide Zijne Majesteit onder anderen het volgende: » De vereenigde rijken zijn, dank hebbe de bescherming van den Almagtige, bij voortduring in het genot van volkomene rust, binnen 's lands zoowel als in betrekking met het buitenland. Onze onafhankelijkheid en veiligheid, gegrond op de erkenning en toepassing eener wijze en regtmatige vrijheid, zijn ongeschonden gehouden; en onze betrekkingen met al de buitenlandsche mogendheden zijn steeds van den meest vriendschappelijken aard.

» Op mijn voorstel is door u eene wet aangenomen, welke, toegepast wordende in den geest waarin zij is opgesteld, en overeenkomstig het beginsel van volkomene verdraagzaamheid, voldoen zal aan het regtmatige verlangen naar vrijheid van geloofsbelijdenis, tot nog toe ontzegd aan godsdienstige gezindten welke van de onze verschillen.

» De zorg, door u gewijd aan de verbetering van ons wetboek, hetwelk in verscheiden opzigten niet meer aan den geest des tijds beantwoordt, heeft bijgedragen om de beginselen, van wier aanneming de hervorming der wetgeving afhangt, meer algemeen te doen erkennen."

NASCHRIFT.

PARIJS, 6 November. Volgens eene alhier ontvangen depêche is Koning Victor Emanuel gisteren te Napels aangekomen, en heeft hij terstond eene proclamatie uitgevaardigd, welke tevens als manifest aan Europa kan dienen.

TURYN, 6 November. Berigten uit Sessa van gisteren melden dat een groot aantal soldaten van het koninklijke leger buiten de vesting Gaëta gebleven zijn, en aan den Sardinischen generaal Fanti een voorstel gezonden hebben om zich over te geven.

MARSEILLE, 6 November. Onze berigten uit Napels loopen tot den 3den. Den vorigen dag waren aan het Hongaarsche legioen met plegtigheid de nieuwe vaandels uitgereikt.

Uit Gaëta meldt men van den 3den, dat de Fransche admiraal de Tinan, ingevolge de bevelen die hij uit Parijs had ontvangen, den 1sten November den mond van den Garigliano verlaten heeft en naar Gaëta

teruggekeerd is. De Paus had eene goede hoeveelheid levensmiddelen en bedden voor de gekwetsten naar Gaëta gezonden. Een en ander was oorspronkelijk voor Ancona bestemd geweest.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'sGRAVENHAGE, *den 7den November* 1860.

Heden wordt van regeringswege, ten behoeve der Kamers van koophandel en fabrieken, vermeld bij § 2 der circulaire in de *Staats-courant* van 29 Junij 1852, verzonden eene gedrukte opgaaf betreffende den handel en de scheepvaart van Groot-Britannie en Ierland, gedurende de maand en de negen maanden, geëindigd den 30sten September 1860.

Volgens opgave van het Ministerie van Finantien is aan de verschillende kantoren van 's Rijks accijnsen over de maand October jl. op nieuwe rekening ontvangen aan suiker-accijns een bedrag van *vijf duizend vijf en twintig gulden, zes en negentig en een halve cent* (f 5,025.96½).

De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft hare werkzaamheden heden hervat.

In deze zitting zijn aangevangen de beraadslagingen over het wets-ontwerp betreffende de nieuwe regterlijke inrigting, waaromtrent eene nota van wijziging met daarbij behoorende toelichting door den Minister van Justitie was ingezonden.

Vooraf heeft de heer Meylink, namens de Commissie voor de Verzoekschriften, verslag uitgebragt op eenige adressen dat onderwerp betreffende.

Daarna zijn de algemeene beraadslagingen geopend.

De heer Wichers toonde aan welk hoofdbeginsel deze wet bevatte, de vermindering van provinciale geregtshoven en het behoud van sommige, die het geheel beheerschten. Hij vond het gedane voorstel daaromtrent niet van dien aard dat daardoor de behandeling van zaken zou verbeterd worden; hij voor zich was voor het behoud der geregtshoven gestemd om onderscheidene redenen die hij in bijzonderheden naging, terwijl hij zich tot staving van zijn gevoelen beriep op de dienaangaande door vele deskundigen geuite meeningen en de door hem zelven verkregen langdurige ondervinding. Bezuiniging uit eene afschaffing van sommige hoven achtte hij niet aan te raden, zoo daarvan eene minder goede regtsbedeeling het gevolg moest zijn. De bewering dat er gebrek aan genoegzame werkzaamheden voor eenige dier instellingen zou bestaan, kon hij niet toegeven; was dat het geval, dan moest, zijns inziens, dat werden toegeschreven aan de omstandigheid dat de regtsbedeeling hier te lande zeer duur was, eene reden die niet voor de opheffing van de hoven gelden kon. De tegenstand tegen het behoud van provinciale hoven, in verband met den geest van provincialismus, bevreemdde hem, en dit te meer, wanneer men in aanmerking nam dat nog meer andere provinciale instellingen bestonden. Bedenkelijk kwam het hem voor de behandeling van zeer gewigtige zaken onder onderscheidene regtbanken te verdeelen, vreezende hij dat voor al deze het daarvoor geschikt personeel niet zou kunnen gevonden worden. Het correctief daarvoor gesteld kwam hem niet genoegzaam voor, terwijl zijns oordeels de tegenwoordige wijze van behandeling voldoende waarborgen voor eene goede beregting opleverde. Het juiste tijdstip achtte hij nog niet gekomen om eene geheel nieuwe regterlijke inrigting daar te stellen; beter ware het hiermede te wachten tot dat daaromtrent eerst meer overeenstemming van gedachten was ontstaan. De zaak was te gewigtig en van te veel omvang om haar slechts ten halve af te doen. Moeijelijk oordeelde hij het een ontwerp daartoe door een enkel persoon te doen bewerken: in andere landen, bepaaldelijk in Frankrijk, had men dan ook een anderen weg ingeslagen. Beter zou het dan ook zijns inziens zijn, dat de betrokken Minister zich door eene commissie deed voorlichten. Zoo handelende zou men vertrouwen in den te leveren arbeid stellen. Moeijelijkheden uit zoodanige wijze kunnende voortspruiten, waren, dacht hij, wel te overwinnen; terwijl hij niet inzag dat, bij het lang tijdsverloop, dat aan het grondwettig voorschrift te dezen opzigte niet was voldaan, nog niet een nieuwe termijn kon worden toegevoegd.

De heer van Goltstein behandelde de vraag, of de Hooge Raad moest strekken tot een hof van cassatie in burgerlijke zaken dan wel tot een hof van appel. Al mogt de Kamer vroeger dienaangaande eenig besluit genomen hebben, hij achtte dit vervallen na de intrekking van een vroeger wets-ontwerp. Daarenboven was de beslissing te onbepaald geweest; hebbende de een zich voor een zuiver, de ander voor een gewijzigd cassatiestelsel verklaard. Dit punt zullende behandelen, deed hij vooraf het gewigt der zaak uitkomen, waarbij hij eenige beschouwingen voegde over de noodzakelijkheid der goede inrigting van de regterlijke magt, en dit in verband met de bepaling van art. 148 der Grondwet en der artikelen van het Burgerlijk Wetboek den eigendom betreffende. De hoofdvraag was deze, wat de grondwetgever bedoelde toen hij eene verandering der regterlijke inrigting beval. Die hervorming moest bestaan in vermindering der instellingen en vereenvoudiging der kostbare burgerlijke regtsbedeeling. Alleen het tweede punt bleef ter beschouwing over, of het voorgedragen wets-ontwerp aan die voorwaarde beantwoordde. Bij eene andere gelegenheid had hij zijne meening over zoodanige vereenvoudiging doen kennen; aan die vroegere gevoelens herinnerde hij en tevens aan de verschillende stelsels die men achtereenvolgens had ontvangen. Daarna wees hij aan welke zaak aan den Hoogen Raad eigenlijk opgedragen was volgens de dienaangaande bestaande voorschriften in de Grondwet, en in welken zin deze moesten worden opgevat. In verband met deze beschouwingen achtte hij in een land als het onze geen hof van cassatie als voorgesteld werd noodig: dat mogt voor andere landen bijv. Frankrijk, het geval wezen, hier zijns inziens niet. Tot nader betoog van die stelling trad hij in eene ontwikkeling van denkbeelden omtrent den oorsprong, de inrigting en de werking van zoodanige instelling in het laatstvermelde land, en toetste die aan de bepalingen van het wets-ontwerp omtrent het cassatiestelsel, waarmede hij zich, gelijk die daar gesteld waren, niet kon vereenigen.

De heer Wintgens trad in eenige algemeene beschouwingen omtrent het gewigt eener goede regterlijke inrigting. Hij herinnerde aan eene vroeger door hem ingeleverde nota en aan het door hem dienaangaande uitgegeven geschrift. Het daar behandelde zou hij niet herhalen, maar slechts aanvullen: willende hij tevens aantoonen, dat het wets-ontwerp niet aan zijne verlangens beantwoordde. Bij de regeling van deze zaak waren de belangen der ingezetenen ten zeerste betrokken; geen onderwerp, geloofde hij, had hoogere eischen van kennis aan de nationale behoeften en aan de middelen tot voorziening. De inrigting moest zijn een zamenhangend geheel, te vergelijken bij een gebouw, waarvan de onderdeelen in verhouding tot het geheel moesten zijn. Dit kon men van de Fransche inrigting verklaren, en dit moest men ook hier zoeken te bereiken. Moeijelijk was het nu de noodige harmonie te bewaren bij instellingen die eene dubbele regtspleging moesten uitoefenen. Veilig zou men het gewenschte doel bereiken, meende hij, als men in aanmerking nam dat de wetgever hier met eenige vrijheid kon te werk gaan. Deze moest zorgen niet in vroegere misslagen te vervallen. Men had ruimschoots gelegenheid gehad de werking van het tegenwoordige stelsel na te gaan; men behoefde daartoe slechts de geregtelijke statistiek te onderzoeken. Daarbij werd het werk der regterlijke ambtenaren opgegeven, en daarin vond men voldoende redenen van veroordeeling van het bestaande; de arbeid stond niet in verband met de inrigting. De tegenwoordige inrigting van 1835 was reeds bij de behandeling van het daartoe strekkende wets-ontwerp door velen te omslagtig geacht, en dit niet zonder reden. Had men statistieke opgaven, gelijk verlangd was, van regeringswege overgelegd, de verwerpelijkheid van het voorstel zou voldoende zijn gebleken. Het proces-verbaal van een der afdeelingen van dien tijd gewaagde daarvan dan ook op ongunstige wijze. De ondervinding heeft geleerd dat dit oordeel juist was. Bij de grondwetsherziening van 1848 werd die toestand afgekeurd. Het wets-ontwerp droeg nu zijns inziens niet de blijken dat de ondervinding genoegzaam was geraadpleegd; het noodige licht, reeds vroeger verlangd, ontbrak alsnog; het wets-ontwerp voldeed, zijns inziens, in geenen deele aan de eischen van dezen tijd, uit het oogpunt van bezuiniging en vereenvoudiging. De voorstellen waren niet voldoende gestaafd door gegevens uit de geregtelijke statistiek; daarop moest het stelsel gebouwd zijn. Bij gebreke dier bijzonderheden trad hij in eenige ontwikkeling van hetgeen in de geregtelijke statistiek met betrekking tot de behandeling van burgerlijke zaken voorkwam en wat door kantonregters en regters doorgaans jaarlijks afgedaan werd. Daaruit bleek dat reeds de kantonregter $^3/_4$ der zaken afdeed: een abnormale toestand, dien het wets-ontwerp nog zou verergeren (gelijk hij door aanhaling van onderscheidene artikelen aantoonde), terwijl voor de regtbanken nu slechts $^1/_4$ zou overblijven: op welken weg men geen goed regt zou verkrijgen. Door de bevoegdheid van den kantonregter uit te breiden, zou, naar hij meende, de zucht tot procederen vermeerderen, en de deugdelijkheid der regtspraak verminderen. Bij dit punt onderzocht hij wat dienaangaande in Frankrijk plaats had, uit welk onderzoek bleek dat aldaar eene betere verhouding tusschen den gewonen en buitengewonen regter bestond. Het omgekeerde werd hier voorgesteld; hetgeen hij als grondslag moest afkeuren. Nu werd te veel op den kantonregter gelegd, en de weg gebaand tot het stelsel van den alleen regtsprekenden regter. Hij wilde eerder inkrimping der contentieuse regtspraak en meer uitbreiding der volontaire patriarchale jurisdictie, hetgeen hij meende in den geest van het Burgerlijk Wetboek te zijn. Voor zoodanige betrekking waren gezeten burgers van zekeren leeftijd juist geschikt. Eene aanstelling van den kantonregter voor het leven achtte hij ook om vele redenen niet wenschelijk: het middel moest in handen blijven om ongeschikten te ontslaan. Ook de regtsmagt in strafzaken van denzelfden regter, gelijk die nu bestond, kwam hem te uitgebreid voor: beter ware het die der regtbanken te vermeerderen.

De burgerlijke uitspraak van de hoven van appel ging hij daarop, even zeer volgens de opgaven der statistiek, in bijzonderheden na, en bragt die in vergelijking met de daaromtrent voorgestelde bepalingen. Hieruit bleek dat die werkkring ook weinig beduidde; in Frankrijk was dit anders, en de daarstelling van dergelijke inrigting was dus hier onnoodig. De hoven, beweerde men, waren evenwel toch noodig voor de behandeling van het appel in strafzaken. Het verkeerde van zoodanig stelsel deed hij uitkomen, zijnde hij van oordeel dat hooger beroep in burgerlijke zaken alleen noodig, en een enkel onderzoek in strafzaken voldoende was, en met opzigt tot het regt het cassatie-stelsel voldeed. De roeping van den burgerlijken en den strafregter was zoo onderscheiden dat die als geheel afgescheiden van elkander te houden was. Deze beschouwing bragt hij in verband met de volgens het wets-ontwerp aan de hoven opgedragen taak, en trad in een betoog waarom hij zich met het voorstel in dit opzigt niet vereenigen kon. De slotsom zijner redenering was dat de strafzaken bij de regtbanken uitsluitend moesten behandeld worden.

Wat het voorgestelde cassatie-stelsel betrof, hierin zag hij een systeem van transactie, ziende hij daarin de erkentenis van het onvoldoende van het middel van cassatie. Aan den Hoogen Raad zou nu eigenlijk een vermomd appel in tweede instantie worden opgedragen.

Het wets-ontwerp bevatte alzoo zijns inziens, te groote ontwikkeling van de regtsmagt van den kantonregter; als regel zag hij daarin aangenomen drie instantien; het stelsel kwam hem ook te kostbaar voor. Bij al de bestaande gegevens, meende hij, kon een beter ontwerp worden vervaardigd, geloovende hij dat in vele opzigten het bestaande boven het voorgestelde te verkiezen was.

De heer de Brauw zeide gaarne te willen medewerken om eene nieuwe regterlijke organisatie tot stand te brengen, indien eenige bezwaren in dit wets-ontwerp voor hem gelegen, werden opgeheven. Hij was voor een cassatie-stelsel gestemd; het voorgestelde kwam hem echter te omslagtig en dien ten gevolge te kostbaar voor. Cassatie was voor hem een noodzakelijk kwaad, onnoodig waar één regtscollegie in burgerlijke zaken alles in hooger beroep kon afdoen. In de voorgedragen cassatie trof hij twee bijzonderheden aan die hij onaannemelijk achtte: de bepalingen van artt. 82 en 84 namelijk, waarvan hij de bezwaren deed uitkomen. Vooral had hij bezwaar tegen het begrip dat de Hooge Raad zou vernietigen ter zake van schending van regt, waaruit hij geloofde dat vele moeijelijkheden zouden ontstaan. Die voorgedragene uitbreiding moest hij alzoo afkeuren. Hij was een voorstander van het appel in strafzaken; het belang, hetwelk de beschuldigde bij zijne verdediging had, bragt dit van zelf mede; het voorloopig onderzoek is voor dezen niet voldoende daar hij zich daarbij niet verdedigen kan. Had men in burgerlijke zaken gelegenheid verkeerdheden te herstellen, te meer moest dit in strafzaken kunnen geschieden. Met beleid aangewend kwam hem het appel in strafzaken doelmatig voor; vooral bij de onzekerheid of men ooit hier de jury zou kunnen verkrijgen. Hierbij deed hij uitkomen aan welke redenen het bestaande was toe te schrijven. In het belang van de justitie, de maatschappij en de beschuldigden kon hij zich met zoodanig appèl niet vereenigen, geloovende hij dat de bezwaren die dit zou kunnen veroorzaken, niet zoo vele zijn. Alles zou echter afhan-

gen van de procesorde hierbij in te voeren; gaarne zou hij dienaangaande eenige inlichtingen van den Minister hebben ontvangen, ook ter geruststelling van vele tegenstanders. Met dit stelsel strookte, zijns inziens, echter niet de afschaffing van sommige hoven. Daarmede zou men denken dat al de hoven in het belang der behandeling van de zaken, juist moeten behouden blijven. Bezwaren met betrekking tot bezuiniging: mindere kostbaarheid en omslag konden hier niet gelden; kwam er verandering in de burgerlijke procesorde, dan ware dit iets anders.

De uitbreiding van de regtsmagt der kantonregters moest hij ook gevaarlijk en verkeerd achten. Dit punt meende hij in dit wets-ontwerp zeer zwak te zijn. De kantongeregten waren gaande weg als regtbanken geworden; verder te gaan oordeelde hij verkeerd. Bedenking had hij tegen de uitbreiding te meer doordat nu de benoeming van den kantonregter voor het leven werd voorgesteld. Die bepaling geloofde hij niet te zullen strekken tot getrouwe pligtsbetrachting. Dat gedeelte zou hij vooral gaarne uit het ontwerp genomen zien. Hij hoopte dat sommige zijner bezwaren door den Minister mogten worden weggenomen.

De heer Begram zeide zich verpligt te gevoelen zijne gedragslijn te doen kennen bij de behandeling dezer wet; hiertoe te meer gedrongen omdat hij zich ten vorigen jare verklaard had ten voordeele van een artikel van een ontwerp op anderen grond gebouwd, waaruit de vraag voor hem ontstond of hij nu of later vrijheid had voordragten te helpen bekrachtigen in strijd met vorige geuite denkbeelden. De regterlijke inrigting achtte hij te zijn eene zaak van het allerhoogste gewigt. Nieuw was de klagt niet dat men in ons land geen goedkoop of spoedig regt kon bekomen. Reeds vóór de tegenwoordige organisatie was die met klem van redenen aangeheven, voornamelijk was het stelsel van kostbare hoven in alle provinciën de steen des aanstoots. Ook bij hem overheerschte dat bezwaar alle andere beschouwingen. De behoefte aan eene andere regeling dan de bestaande was dan ook reeds lang in de overtuiging des volks geworteld.

De groote vraag was derhalve thans of de bepalingen dezer voordragt voldoen aan de eischen om goed, goedkoop en spoedig regt te verkrijgen. Twijfelachtig kwam het hem voor of deze vraag bevestigend kon beantwoord worden. Ondertusschen was hij overtuigd dat de voorgedragen inrigting in vele opzigten groote verbetering aan de uitoefening des regts en de belangen van het vaderland voorspelde. Bij die overtuiging, meende hij, moest hij zich in zijne beoordeeling niet laten leiden door de herinnering aan eene vroeger uitgebragte stem. Hij zoude achten daardoor aan zijnen pligt te kort te doen; zonder de opoffering van eigen gevoelen zou de lang gewenschte inrigting nimmer tot stand komen, en dit achtte hij niet wenschelijk, omdat de Grondwet een uitdrukkelijk voorschrift bevatte, en de natie die verandering verlangde. Ontving hij inlichtingen van dien aard, die zijne bezwaren wegnamen, hij zou alsdan tot het tot stand komen dier nieuwe inrigting medewerken, overtuigd, gelijk hij was, dat men het goede niet moet verwerpen ter wille van het thans onbereikbare betere.

De Vergadering zal op morgen hare beraadslagingen voortzetten.

In deze zitting is medegedeeld dat zijn ingekomen:

een wets-ontwerp tot herziening der wet op de posterijen;

een wets-ontwerp tot onteigening van perceelen voor den aanleg van een spoorweg van Maastricht naar Luik;

een wets-ontwerp tot wijziging van hoofdstuk IX *B* der Staatsbegrooting over 1859;

een wets-ontwerp tot onteigening van perceelen voor den aanleg van eene nieuwe straat te 's Gravenhage;

de geloofsbrieven van de in de hoofdkiesdistricten Leeuwarden en Tiel gekozen leden, zijnde de heeren Dirks en van Lidth de Jeude; welke stukken zijn gesteld in handen eener commissie van drie leden om daaromtrent nader verslag uit te brengen.

De heer Meeussen heeft, namens de commissie belast met het onderzoek der geloofsbrieven, in den loop der zitting dienaangaande verslag uitgebragt. De commissie had tegen de ingeleverde geloofsbrieven en de verdere ingezonden stukken geen bedenkingen in te brengen en stelde voor, beide heeren als leden der Kamer toe te laten, zoodra zij de vereischte eeden zouden hebben afgelegd, met welk voorstel de Kamer zich vereenigde.

een aantal verzoekschriften en boekwerken, van welke de eerste naar de Commissie voor de Verzoekschriften en de laatste naar de bibliotheek verzonden zijn.

Aan de Kamer is medegedeeld welke rapporteurs door de afdeelingen zijn benoemd voor de laatstelijk aldaar onderzochte wets-ontwerpen.

WATERHOOGTEN IN DE HOOFD-RIVIEREN.

November.	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte: boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte: boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren: gewassen.	In 24 uren: gevallen.
7	Boven-Rhijn	*Keulen*,	+ 38.40	+ 2.55	8 ure	"	0.09
6	Waal	*Nijmegen*,	+ 8.90	+ 2.68	8 "	"	0.10
6	Neder-Rhijn	*Arnhem*,	+ 8.85	+ 1.94	8 "	"	0.10
6	Geldersche IJssel	*Westervoort*,	+ 9.40	+ 2.03	8 "	"	0.10
5	Boven-Maas	*Maastricht*, (brug)	+ 42.98	+ 0.78	8 "	"	0.03
5		*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 42.54	"	8 "	"	0.04
6		*Grave*,	+ 6.60	+ 1.75	8 "	"	0.09
6	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.28	"	8 u. 0 m.	"	0.14
		Brielle L. W.	— 0.88	"	4 u. 15 m.	"	0.03

Den 6den en 7den November is verzonden n°. 65 van het *Staatsblad*.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

** De Audientie van den Minister van Marine zal op Vrijdag aanstaande, den 9den dezer, geen plaats hebben.

's Gravenhage, den 5den November 1860.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Provincie *Noordholland.*

AANBESTEDING.

Op Donderdag, den 29sten November 1860, des namiddags ten 2½ ure, zal, onder nadere goedkeuring, aan het locaal van het Provinciaal Bestuur te Haarlem, door den Commissaris des Konings in de provincie Noordholland, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 9de district, worden Aanbesteed:

het onderhoud, in twee perceelen, van Acht Vlotbruggen, eene Dubbele Draaibrug, Pont- en Brugwachterswoningen bij het Noordhollandsch Kanaal, tusschen West-Graftdijk en de Zijperschutsluis, ingaande den 1sten Januarij 1861 en eindigende met 31 December 1863.

De Aanbesteding zal plaats hebben zoo als in Art. 9 van het Bestek is bepaald.

Het Bestek ligt ter lezing aan het Departement van Binnenlandsche Zaken te 's Gravenhage, aan het Provinciaal Bestuur van Noordholland te Haarlem, en op alle verdere plaatsen, waar de Bestekken van openbare bestedingen ter lezing gelegd worden.

Inlichtingen zijn te verkrijgen bij den Hoofdingenieur van den Waterstaat te Haarlem, en bij den Ingenieur van den Waterstaat te Alkmaar.

's Gravenhage, 18 October 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

Provincie *Overijssel.*

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 23sten November 1860, des middags ten 12 ure, zal, onder nadere goedkeuring, door den Commissaris des Konings in de provincie Overijssel, of, bij zijne afwezigheid, door een der leden van de Gedeputeerde Staten en in bijzijn van den Hoofdingenieur van den Waterstaat in het 4de district, aan het gebouw van het Provinciaal Bestuur te Zwolle, worden Aanbesteed:

het onderhouden van de verspreide Landsbruggen in de provincie Overijssel, van 1°. Januarij 1861 tot 31 December 1863.

Deze Aanbesteding geschiedt bij enkele inschrijving, zoo als Art. 9 van het Bestek bepaalt.

Het bestek ligt ter lezing aan het gebouw van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, aan dat van het Provinciaal Bestuur van Overijssel te Zwolle, en op alle plaatsen, alwaar gewoonlijk de Bestekken van 's Rijks Waterstaatswerken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Aanwijzing der werken geschiedt op Donderdag en Vrijdag de besteding voorafgaande, terwijl nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Hoofdingenieur te Zwolle, den Ingenieur te Deventer, den Adspirant-ingenieur P. Loke te Kampen, en bij de Opzigters G. Zandbult te Hengelo en G. Röttgen te Zwolle.

's Gravenhage, 25 October 1860.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
S. van Heemstra.

MINISTERIE VAN MARINE.

** De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat, blijkens een berigt van den Nederlandschen consul-generaal aan de Kaap de Goede Hoop, gedateerd 18 Augustus 1860, de sleephelling, in de Simonsbaai opgerigt, tot gebruik gereed is, en in het laatst dier maand reeds een vaartuig zoude opnemen.

's Gravenhage, den 9den October 1860.

De Minister voornoemd
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden dat, tegen de zuidpunt van den *Oostwal* of *zoogenaamde Panneplaat* nabij de *Vliereede*, is gelegd eene gewone *zwarte ton*, in 90 palmen diepte bij gewoon laagwater, op de merken:

de Veldkaap in den mond der haven te *Vlieland*, en de lichtoren te *Terschelling* bezuiden, vrij van de *Westduinen* aldaar, en op de navolgende peilingen;

de lichttoren te *Vlieland* N. W.;
idem " *Terschelling* N. O. ¾ N.; en
de malle of bogtton aan den *Westwal*, W. Z. W., miswijzend kompas.

Aangezien die wal zeer steil en niet wel aan te looden is, zoo dient deze ton tot merk om genoemden wal te kunnen vermijden.

's Gravenhage, den 5den October 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

ENGELAND.

Nieuw licht nabij de Varne-droogte (*Varne Shoal*). — *Straat van Dover.*

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebben, als een vervolg van het *Berigt aan Zeevarenden*, voorkomende in de *Staats-courant* van den 8sten en 9den *April dezes jaars* dat, blijkens bekendmaking van het *Trinity House* te *Londen*, een *lichtschip* geplaatst is nabij het *Westeinde* van de *Varne-droogte* (*Varne Schoal*) en daarop alsnu een *snel draaijend rood licht* ontstoken is, 38 Engelsche voeten boven het zeevlak verheven, hetwelk voortaan zal branden van zonsondergang tot zonsopgang.

Des daags wordt een *bal* aan den top van den mast vertoond.

Het lichtschip ligt in 16 vademen met laag water springtij, op de navolgende kompaspeilingen en afstanden, als:

de Dungeness lichttoren W. t. N. ¼ N. *afstand* 11¾ *Eng. mijl.*
" *Folkstone-kerk* *Noord* (*Westelijk*) " 9 " "
" *hooge lichttoren van Zuid-Voorland* N. O. ¾ N. " 12½ " "
" *N. O. Varneboei* N. O. t. O. ½ O. " 5 " "
" *lichttoren van Kaap Grisnez* Z. O. ⅓ O. " 12½ " "

Verder wordt ter kennis van Zeevarenden gebragt, dat de *Roode bakenboei*, welke vroeger nabij het *Varne sand* gelegen was, *Noord Oostwaarts* is verplaatst geworden en gemerkt » *N. E. Varne*" (» *N. O. Varne*"); zij ligt nu in 13 vademen met laag water springtij, op de volgende kompaspeilingen en afstanden, als:

de Dungeness lichttoren	*West* (*Noordelijk*)	*afstand*	16	*mijlen.*
» *Volkstone-kerk*	N. W. $^3/_4$ N.	»	8	»
» *hooge lichttoren van Zuid-Voorland*	N. N. O.	»	8	»
» *lichttoren van Kaap Grisnez*	Z. Z. O. $^1/_4$ O.	»	$11^3/_4$	»
» *het Varne-lichtschip*	Z. W. t. W. $^1/_2$ W.	»	5	»

'sGravenhage, den 20sten October 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

Betonning der Eems.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, blijkens bekendmaking der *Koninklijke Generale Directie van den waterstaat* te *Hannover* tot voltooijing en uitbreiding der *Eems-betonning* de navolgende nieuwe tonnen zijn gelegd geworden, als:

I. Tot betere aanwijzing van het vaarwater in het *Blinde* of *Randzelgat* der *Wester-Eems*;

1°. eene *Witte ton* aan *den Randzel*, ter vervanging van de middelste der drie aldaar geplaatste *drijfbakens* in 6 vadem diepte bij laag water en op het merk:

» *de toren van Uithuizermeede juist ten N. W. van het aldaar aanwezige zoogenaamde Rensumer-boschje, en de beide kapen op de Oostkust van Borkum eene handspaakslengte van elkander;*"

2°. eene *roode ton* aan de binnenpunt van het *Meeuwenstaart-zand*, in dezelfde diepte en op het merk:

» *de evengenoemde toren eene handspaakslengte ten zuiden van het Rensumer-bosch en de Borkumer-lichttoren in het midden tusschen de grootste en kleinste Borkumer kaap.*"

De vroeger geplaatste *Binnen Meeuwenstaarts-ton W.* 6 is daarentegen opgenomen en de *bonte Randselton W.* 7 tegenover de nieuwe *Roode ton* zooveel digter bij *den Randzel* gelegd, dat zij op hetzelfde merk, slechts iets Noordelijker ligt;

3°. een van eene *korf* voorzien *drijfbaken* aan het *Meeuwenstaart-zand* tegenover de sub 1°. vermelde nieuwe *Witte Randselton* in $4^1/_2$ vadem water en op het merk: » *de genoemde toren in het midden tusschen het genoemde bosch, en de groote kaap op Borkum, eene boomlengte ten Oosten van den lichttoren aldaar*".

II. Tot juistere aanwijzing van het vaarwater langs de *kleine Emderreede* eene *zwarte ton*, aan de zoogenaamde *Middelplaat* aldaar, tusschen de *zwarte tonnen O. x. x.* en *O. x. x.* 1, in $1^1/_2$ vadem diepte met laag water, en op het merk: » *Het Hamrichshuis te Nesserland in het midden der twee buitenste molens aan de Oostzijde der stad Emden*".

'sGravenhage, den 23sten October 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN SCHEEPVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat tot betere verkenning van het eiland *Schokland*, in het laatst dezer of in het begin der volgende maand, op de noordpunt van dat eiland een *klein licht* zal worden ontstoken, hetwelk van zonsondergang tot zonsopgang brandende zal worden gehouden.

Van den dag der ontsteking als ook van de rigting van het licht zal nader mededeeling worden gedaan.

'sGravenhage, den 6den November 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

MINISTERIE VAN OORLOG.

⁂ De Minister van Oorlog, goedgevonden hebbende op Maandag, den 26sten dezer, door de Plaatselijke of Garnizoens-kommandanten op het fort Bath, te Brielle, Breskens en op het fort Frederik Hendrik, te Geertruidenberg, den Helder, Hellevoetsluis, Sluis en Zwolle, onder nadere approbatie van hem Minister, op nieuw de leverantie van het Munitie-brood te doen Aanbesteden, zoowel ten behoeve der Troepen, welke gedurende het jaar 1861 in gemelde plaatsen garnizoen zullen houden, als voor de Garnizoens-infirmerien, aldaar reeds bestaande of nader gevestigd kunnende worden,

Brengt zulks ter kennis van de belanghebbenden en noodigt mitsdien allen, die daarin gading mogten hebben, naar opgemelde Leverantie in te schrijven, hen tevens verwittigende, dat gezegde Aanbesteding zal geschieden op dezelfde voorwaarden, als waarop die van den 25sten October jl. heeft plaats gehad; zullende een Exemplaar van de bedoelde Voorwaarden van den 11den dezer in de Bureaux van de hiervoren genoemde Militaire Autoriteiten ter lezing liggen.

'sHage, den 6den November 1860.

de Casembroot.

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Derde* trekking der *Tweede* Klasse van de 243ste *Staats-Loterij*, op Woensdag den 7den November 1860, zijn prijzen van duizend gulden of daarboven te beurt gevallen aan de navolgende nommers:

N°.	7064	een	prijs	van	1000	gulden,
»	14303	»	»	»	20,000	»
»	19820	»	»	»	1500	»
»	2148	»	»	»	1000	»
»	292	»	»	»	5000	»
»	1175	»	»	»	2000	»

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

OPENBARE AANBESTEDINGEN.

De Inspecteur in de tweede Inspectie van Fortificatien, of, bij zijne afwezendheid, de Kapitein-ingenieur Keiser, in commissie in de stelling bij Heusden, zal, onder nadere goedkeuring van den Minister van Oorlog, in het openbaar Aanbesteden:

1°. het maken van een Verdedigingswerk achter den hoogen Maasdijk bij Hedikhuizen;

2°. het maken van een Verdedigingswerk tegenover de Bernsche hoeven;

3°. het maken van een Verdedigingswerk achter den Elshoutschen dijk.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden op Donderdag den 29sten November 1860, des morgens ten elf ure, in het Logement het Wapen van Amsterdam, bij de Wijksche poort te Heusden, alwaar van den 20sten November 1860 de Bestekken zullen liggen.

Inlichtingen kunnen worden verkregen bij den bovengenoemden Kapitein-ingenieur, die op den 28sten November 1860, des voormiddags ten 10 ure, aanwijzing zal doen op de plaats, te beginnen met het onder nommer 1 vermelde werk.

Gedrukte Bestekken van elk der aan te besteden werken zullen van den 20sten November 1860 te Heusden bij den heer O. Hoogerzeyl, op de Markt, voorwaardelijk verkrijgbaar zijn.

⁂ De Luitenant-Kolonel, Plaatselijk Kommandant te Venlo, zal, onder nadere goedkeuring van het Ministerie van Oorlog, op Donderdag den 22sten November 1860, op zijn Bureau aldaar, in het openbaar Aanbesteden, de levering van eene partij Granen ten dienste van de Garnizoens-bakkerij te Venlo, als:

6 Last Oude Roode of Rhijn-tarwe, minstens wegende 77 Ned. ponden het Mud, zonder den zak.

$1^1/_2$ Last Inlandsche of Pruissische Rogge, minstens wegende 72 Ned. ponden het Mud, zonder den zak.

De gezegelde Biljetten van Inschrijving en de aangeboden Monsters moeten, behoorlijk gecachetteerd en van een gelijk Merk voorzien, vóór het bepaalde uur op genoemd Bureau bezorgd worden, alwaar dagelijks, van 9 tot 11 ure des morgens, de Voorwaarden ter inzage liggen.

Venlo, 6 November 1860.

NEDERLANDSCHE HANDELMAATSCHAPPIJ.

Suiker-veiling te Amsterdam op Donderdag 22 *November* 1860, *waarvan:*

9244 Kranjangs en Kanassers liggende te Amsterdam;
7947 » » » » » Rotterdam.

Amsterdam, 26 October 1860.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

⁂ De Griffier der Arrondissements-regtbank te Dordrecht maakt, ingevolge art. 35 der wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 125), regelende de onteigening ten algemeenen nutte, bekend, dat van den dertienden tot en met den zeven en twintigsten November 1800 zestig, ter zijner Griffie, ter inzage der partijen als ook der derde belanghebbenden, zal liggen het Proces-verbaal, door hem Griffier, de dato vijf en twintig October jl. opgemaakt, en het advies der deskundigen in zake *Arie Vlielander*, Burgemeester der gemeente Numansdorp, en wonende aldaar, als zoodanig in dezen optredende voor den Staat der Nederlanden, Eischer, contra *Pieter Blussé van Zuidland* en consorten, gezamenlijke eigenaren der Ambachtsheerlijkheid Cromstrijen, Gedaagden, en de bij het onderzoek verder opgekomen derde belanghebbenden.

Dordrecht, den 6den November 1860.

De Griffier voornoemd,
van den Bergh.

CURATELE.

Bij Vonnis van de Arrondissements-regtbank te Haarlem, van 30 October 1860, is *Maria Meelboom*, verblijf houdende te Meerenberg onder Bloemendaal, uit hoofde van krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

Voor extract conform,
Willekes MacDonald, *Procureur.*

⁂ Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Nijmegen, dd. 6 November 1860, is Mejufvrouw *Maria van Heukelum*, wonende te Doornenburg, gemeente Bemmel, op eigen verzoek, ter zake van zwakheid van vermogens, gesteld onder Curatele, met al de gevolgen, daaraan bij de Wet verbonden.

Waarvan aankondiging geschiedt ingevolge Art. 499 Burgerlijk Wetboek.

De Officier van Justitie te Nijmegen,
C. E. van Tricht.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

Woensdag 7 November 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
Nederl. Werkelijke Schuld.	$2^1/_2$	$62^{13}/_{16}$	—	—
Dito dito	3	$75^5/_8$	—	—
Dito dito	4	$97^3/_8$	$97^1/_2$	$97^7/_{16}$
Handel-maatschappij . . .		—	—	—
Spanje	$1^3/_4$	$39^1/_2$	—	—
Binnenlandsche	3	$47^1/_8$	$47^1/_4$	—
Portugal, oude.	3	$44^7/_{16}$	—	—
Rusland, oude	5	$101^3/_4$	—	—
Nieuwe	5	$101^3/_8$	—	—
Hope.	4	$77^1/_2$	—	—
Stieglitz.	4	—	—	—
Dito, 5de serie	5	$95^7/_8$	—	—
Dito, 6de serie	5	96	—	—
Leening 1860	$4^1/_2$	$89^5/_8$	—	—
Oostenrijk, Metalliek . .	5	$45^{11}/_{16}$	$45^{13}/_{16}$	$45^{11}/_{16}$
Dito	$2^1/_2$	$24^5/_8$	—	—
Zilveren.	5	$66^7/_8$	$67^1/_8$	$66^7/_8$
Nationalen	5	$52^{13}/_{16}$	53	$52^{13}/_{16}$

Londen, Consols. . . .	93	Antwerpen, Metalliek. .	56
Spanje	—	Spanje	—
Parijs, Fr. rente . . .	69.70	Weenen, Metalliek. . .	65.60
Spanje	$48^1/_4$	Wissel Londen. . . .	133.00

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.